

[Korsgaard.]

tillægges 5 Mill. Kr. Vi er da oppe paa 272,3 Mill. Kr., altsaa nogenlunde nøjagtig det samme Tal, som Statsregnskabet for 1934—35 viste. Men hvad kan man nu slutte af de Oplysninger, der foreligger efter den Opstilling, som den højtærede Minister har givet mig, og som formentlig vil findes i Statstidende i Morgen? Deraf kan man slutte, at de Forbrugsskatter, der anføres paa denne Liste, andrager 275,4 Mill. Kr. For Sammenligningens Skyld skal hertil lægges for Forlystelsesskatten, som ikke findes paa denne Liste, 6 Mill. Kr., det bliver 281,4 Mill. Kr. Saa skal der, for at man kan sammenligne henholdsvis med Statsregnskabet og Finanslovens Tal, fradrages en Trediedel af det, som Afgiften af stærke Drikke indbringer, idet denne Trediedel skal gaa til Kommunerne. Denne Trediedel er rundt regnet 4 Mill. Kr., og trækker vi dem fra de 281,4 Mill. Kr., bliver der tilbage 277,4 Mill. Kr., som Statsregnskabet efter min Mening til sin Tid paa det nøjeste vil fremvise. Heroverfor staar det, som Finansministeren i Henhold til Finanslov og Tillægsbevillingslov regner med, nemlig 272,3 Mill. Kr. Der er saaledes paa dette Punkt en Forbedring paa 5 Mill. Kr., en Forbedring, som jeg i alt Fald for henimod en Maaned siden har antydet formentlig maatte fremkomme, en Forbedring, som jeg nu med det Materiale, man har for Haanden, tror, man med Sikkerhed kan sige vil fremkomme. Alene paa dette Punkt forbedres altsaa Statens Finanser med 5 Mill. Kr., og vi vil da med Overskuddet af Finanslov og Tillægsbevillingslov, som under eet rundt regnet er 1 Mill. Kr., have 6 Mill. Kr. til Raadighed ud over, at der jo altid erfaringsmæssigt kommer et ikke ringe Beløb i Besparelser paa forskellige Budgetter. Jeg kan saaledes ikke se rettere, end at alt taler for, at det Statsregnskab, som vil blive os forelagt til Efteraaret, saaledes som jeg har haft Lejlighed til at sige nogle Gange, vil vise, ikke Balance, men rundt regnet et Overskud paa henimod 10 Mill. Kr., et Sted mellem, skal vi sige 7 og 10 Mill. Kr. Jeg mener, det kan have sin Interesse at fremdrage dette Forhold, idet vi jo ved, at den højtærede Finansminister, som er en Hund efter at udskrive saa mange Skatter som overhovedet muligt, vil følge denne sygelige Tilbøjelighed og for at skaffe Hjælp til vanskeligt stillede Kommuner absolut vil have nye Skatter, skønt Statsregnskabet, saaledes som det vil fremtræde, efter min bedste Overbevisning vil kunne bære den Udgift. Jeg maa altsaa

slutte med at sige, at jeg tror, den højtærede Finansminister maa give mig Ret i, at i hvert Fald paa dette ene Punkt alene bliver der en Forbedring paa Statsregnskabet paa rundt regnet 5 Mill. Kr., sammenlignet med det, Finanslov og Tillægsbevillingslov udviser. Jeg henstiller altsaa, at man under de sidste Forhandlinger, i det Opløb, der nu finder Sted angaaende Gennemførelsen af forskellige Love, da ikke glemmer dette, og at man, hvis Finansministeren ikke vil gaa ind for, at denne Betragtning er rigtig, da i hvert Fald siger: Ja, men hvis Statsregnskabet giver et passende Overskud, tilstrækkeligt til at skabe Dækning, saa er der ikke nogen rimelig Grund til at udskrive nye Skatter af Hensyn til de Formaal, man ønsker at naa.

Statsministeren (Stawning): Jeg har set, man har bebudet, at der i Dag skulde være politisk Opgør i Rigsdagen. Jeg maa i saa Fald takke, fordi dette Opgør er saa lemfældigt, som Tilfældet er. De Taler, der nu er holdt af de større Oppositionspartiets Ordførere, har jo nærmest maattet opfattes som Taler holdt med Henblik paa Landstingsvalget, som en Appel til Befolkningen om at sikre Vælgernes Mindretal den politiske Magt ogsaa ud i Fremtiden. Som Følge deraf er der egentlig meget lidt at gøre Bemærkninger til, og jeg skal derfor paa meget kort Tid faa sagt de Par Ord, der er Anledning til.

Med Hensyn til disse Valgtaler synes jeg ikke, der er nogen Anledning for mig til paa dette Stadium at bryde ind deri; jeg finder jo nok det rette Tidspunkt til at holde den Valgtale, der kan være Grund til at holde inden Landstingsvalget — jeg synes, det er alt for tidligt nu.

Det ærede Medlem Hr. Krag talte en hel Del om Valutalovgivningen, talte, som om denne Lovgivning var ham ganske uvedkommende. Men han vogtede sig — saaledes som det allerede er bemærket af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller — omhyggeligt for nogen som helst Antydning af, hvad han under de herskende Forhold, Verdensforhold, kan jeg vel nok sige, mener, der kan sættes i Stedet for den Ordning, som Venstre for nogle Aar siden paatvang Landet — thi var der nogen, der var ivrige for denne Ordning; saa var det Venstre.

Det ærede Medlem fremsatte saa nogle Betragtninger om Fagforeningsaanden, talte om Kulminationen, som var Forsøget paa at etablere et Løndiktatur. Jeg tror, det ærede Medlem omgaas noget letsindigt med Ordet Diktatur. Han endte ogsaa med at tale om